

Charles Gounod Faust

Opera v petih dejanjih

Premiera 17. 3. 2022

Sezona 2021/2022

Glasba

Charles Gounod

Libreto

Jules Barbier in Michel Carré po Carréjevi dramski predlogi Faust in Margareta ter Goethejevem Faustu

Dirigent

Ayrton Desimpelaere

Režiser

Frank Van Laecke

Zasedba vlog

Faust

Aljaž Farasin* / Irakli Murjikneli k. g.

Mefisto

Nebojša Babić k. g. / Peter Martinčič*

Margareta

Rossana Potenza k. g. / Martina Zadro*

Valentin

Ivan Andres Arnšek / Jože Vidic*

Marta

Mirjam Kalin* / Barbara Sorč k. g.

Siébel

Nuška Drašček* / Jadranka Juras k. g.

Wagner

Rok Bavčar* / Robert Brezovar

Prostitutke

Amina Natalija Bašić, Polona Kante Pavlin, Darja Novak, Christina Thaler, Sandra Vidovič Mlakar, Višnja Fičor, Inez Osina Rues, Ida Plevnik Bavčar, Ana Plemenitaš, Anja Šinigoj

Vojaki

David Čadež, Bruno Konda, Rusmir Redžić, Edvard Strah, Matej Avbelj, Damjan Kozole, Martin Meglič, Marko Erzar, Robert Brezovar, Marko Ferjančič, Anton Habjan, Tadej Femc, Rok Krek, Silvo Škvarč, Tomaž Zadnikar

*Premiera.

Scenograf

Paul Gallis

Kostumograf

Yan Tax

Oblikovalec svetlobe

Prosimo, da ob citiranju obvezno navajate avtorja.

Marc Heinz

Koreografija

Ingrid Coppieters, Frank Van Laecke

Sooblikovalec svetlobe

Jasmin Šehić

Koreografska obnova

Lukas Zuschlag

Zborovodja

Željka Ulčnik Remic

Koncertni mojster

Igor Grasselli

Asistent dirigenta

Iztok Kocen

Asistentka režiserja

Simona Pinter

Asistenta koreografa

Monica Maja Dedović, Stefan Capraroiu

Asistent oblikovalca svetlobe

Jordy Veenstra

Lektorica

Višnja Fičor

Korepetitorke

Kayoko Ikeda, Višnja Kajgana, Irena Zajec,

Irina Milivojević, Marina Đonlić (zbor)

Šepetalca

Dejan Gebert, Urška Švara Kafol

Inspicient

Tomaž Čibej

Oporni zbor

Soprani: Amina Natalija Bašić, Loredana Colautti Canarella, Bernarda Golob Švara, Polona Kante Pavlin, Monika Müller, Darja Novak, Mojca Svoljšak, Bianca Telban, Christina Thaler, Tatjana Verce, Sandra Vidovič Mlakar, Katarina Rajgelj*, Nina Lazendič*

Alti: Adriana Abbati de Vasle, Višnja Fičor, Meta Mačak, Inez Osina Rues, Ida Plevnik Bavčar, Zarja Pivko, Ana Plemenitaš, Anja Šinigoj, Mojca Tiran, Polona Kopač Trontelj*, Anja Hrastovšek*, Antea Poljak*

Prvi tenorji: David Čadež, Bruno Konda, Jože Oblak, Rusmir Redžić, Edvard Strah, Sašo Jelenčič*, Janez Rozman*

Drugi tenorji: Matej Avbelj, Damjan Kozole, Miha Ravnikar, Martin Meglič*, Danilo Papič

Baritoni: Robert Brezovar, Marko Ferjančič, Anton Habjan, Dimitrije Savič*, Marko Erzar*, Matej Prevc*

Basi: Tadej Femc, Rok Krek, Marko Pikš, Bratislav Ristić, Damijan Škvarč, Silvo Škvarč, Tomaž Zadnikar, Gregor Zorko, Milan Zavodnik

Inšpektor zbora: Rok Krek

Orkester SNG Opera in balet Ljubljana

Prosimo, da ob citiranju obvezno navajate avtorja.

Novinarsko gradivo ob premieri opere Faust 17. marca 2022

I. violine: Rahela Grasselli, Domen Lorenz, Vesna Velušček, Polona Rutar, Natalija Čabrunić, Metka Zupančič, Metka Udovč, Tim Demšar*, Jelena Pejić*, Mojca Batič*, Matija Udovič*, Sandi Baitokova*, Matjaž Porovne

II. violine: Margareta Pernar Kenig, Dragana Pajanović, Jerica Kozole*, Olga Čibej, Nastja Dolinar, Saša Kmet, Ana Stadler, Špela Jevnišek, Alma Gunzek*, Katarina zupan*, Beti Bratina*

Viole: Ana Glišić Dimitrova, Gea Pantner*, Nejc Mikolič*, Jevgenij Meleščenko, Martin Žužek Kres, Paolo Canarella, Aljaž Mihelač, Laslo Babinski, Yasumici Iwaki*, Tomaž Malej*, Barbara Grahor*

Violončela: Fulvio Drosolini, Damir Hamidulin, Barbara Gradišek, Jaroslav Cefera, Aleksandra Čano Muharemović, Urban Marinko, Tamara Gombač*, Bernardo Brizani*

Kontrabasi: Jacopo Tarchini, Valerij Bogdanov, Aleksandar Blagojević, Mateja Zorko*, Matjaž Zorko*, Luka Brodarič

Harfa: Maria Gamboz Gradišnik, Anja Kožuh*

Orgle: Kayoko Ikeda, Jelena Boljubaš*

Flavte: Vesna Jan Mitrović, Helena Trismegist, Matjaž Debeljak, Špela Benčina

Oboe: Claudia Pavarin, Jonathan Mauch, Manca Marinko, Darko Jager

Klarineti: Jakob Bobek, Tadej Kenig, Borut Turk, David Gregorc

Fagoti: Jure Mesec, Árpád Balázs Piri, Milan Nikolić

Rogovi: Marko Arh, Primož Zemljak, Ana Mir, Erik Košak, Hana Močnik*, Timea Erdei*, Edvard Bizjak*

Trobente: Gregor Turk, Uroš Pavlović, Jure Močilnik

Timpani: Tomaž Vouk, Andraž Poljanec*

Tolkala: Rudi Podkrajšek, Gašper Gradišek, Katarina Kukovič*, Maja Povše*, Petra Vidmar*, Matevž Bajde*

Inšpektor orkestra: Bojan Gombač

Organizatorica kulturnega programa

Brigita Gojić

Prevod libreta za nadnapise

Višnja Fičor (slovenski jezik)

Nataša Jelić (angleški jezik)

Tehnična izvedba nadnapisov

Luka Šinigoj

Mojster za zvok

Luka Berden

Scena in kostumi

Gledališki atelje SNG Opera in balet Ljubljana in SNG Drama Ljubljana

Vodja: Matjaž Arčan

Tehnična služba SNG Opera in balet Ljubljana

Prosimo, da ob citiranju obvezno navajate avtorja.

Vodja službe (tehnični vodja) in koordinator del tehnične ekipe po pooblastilu direktorja ter vodja scenske razsvetljave – mojster luči: Jasmin Šehić; vodja odrske tehnike: Franci Stanonik; video tehnik: Matija Grošelj*; vodja rekviziterjev: Sandi Dragičević; vodja maskerjev - lasuljarjev: Marijanka Sešek; vodja frizerjev - lasuljarjev: Nevenka Zajc; vodja moške garderobe: Vida Markelj; vodja ženske garderobe: Ksenija Šehić

**Zunanja sodelavka/zunanji sodelavec.*

Predstava ima en odmor.

PRVO DEJANJE

Faustov kabinet

Fausta preganja občutek, da kljub dolgemu študiju, ki mu je posvetil celo življenje, še vedno ne ve ničesar. Zato se v življenjskem obupu odloči končati svoje življenje ter izpiti strup. Zunanji glasovi, ki hvalijo Gospoda, ga prepričajo, da zamisel za nekaj časa opusti.

V obupu priklíče hudiča Mefista, ki mu ponudi bogastvo, slavo in moč. Faust ga zavrne, pojasni mu, da bi bil zanj največji dar – ki bi mu prinesel vse, kar mu ponuja, poleg tega pa še priložnost za užitke v ljubezni –, če bi mu povrnil mladost. Mefisto Faustu ponudi dogovor, po katerem bi mu služil v času življenja na zemlji, Faust pa bi mu usluge vrnil po smrti. Faust okleva, zato mu Mefisto pokaže podobo mladega dekleta Margarete, ki Fausta prepriča v dogovor. Izpije čašo, ki mu zdaj namesto smrti prinese mladost, in odide z Mefistom.

DRUGO DEJANJE

Praznični sejem

Meščani se zabavajo. Valentin, ki se odpravlja v vojno, je zaskrbljen za svojo sestro Margareto. Hvaležen za Siébelino zagotovilo, da bo poskrbela zanj, jo priporoči še v varstvo Gospodu, potem pa se pridruži študentom pri veseljačenju.

Nenadoma se med njimi pojavi Mefisto, ki jih zapelje v češčenje zlatega teleta. Siébel pove, da bo vsaka cvetlica, ki se je bo dotaknila, uvenela, Valentina pa opozori, da bo kmalu umrl, še bolj pa ga vznemiri s predlogom, da nazdravijo Margareti. Valentinovemu poskusu, da bi ga s pištolo utišal, odgovori z močjo čarovnije in ohromi njegovo roko. Prijatelji z rokami oblikujejo križe, s čimer Mefista prisilijo k umiku.

Faust od Mefista zahteva dekle, ki mu ga je pokazal v podobi, ne meneč se za Mefistov ugovor, da je dekle krepostno in s tem pod Božjo zaščito, ter hkrati odkloni vsa druga dekleta, ki mu jih ponudi Mefisto. Slej ko prej se bo naučil tudi njih, a prvo v vrsti naj bo čedno dekle.

Prosimo, da ob citiranju obvezno navajate avtorja.

Zatem pride Margareta in Siébel jo želi ogovoriti, a Mefisto jo zamoti, da lahko Margareto z izbranimi besedami nagovori Faust, ki ji ponudi, naj ga prime pod roko. Marjetka mu odvrne, da ne potrebuje njegovega spremstva, češ da ni dama. Njena skromnost Fausta gane.

TRETJE DEJANJE

Marjetkin vrt

Siébel zaman poskuša nabrati šopek cvetic za Margareto, saj ji vedno znova uvenijo. Mefistov urok prekine tako, da svojo roko potopi v blagoslovljeno vodo. Šopek pusti na pragu Margaretine hiše, ko Mefisto tja pripelje Fausta. Slednjega tako gane Margaretino preprosto bivališče, da je pripravljen oditi, a Mefisto njegove pomisleke odpravi in na pragu ob Siébelinem šopku pusti skrinjico z dragulji za Margareto.

Medtem ko razmišlja o mladeniču, ki jo je nagovoril, Margareta zapoje balado o kralju iz Tule, ki je hranil zlati kelih v spomin na svojo preminulo ljubezen.

Margareta na pragu odkrije skrinjico, pomeri dragulje in se navduši nad svojo podobo v zrcalu, priloženem v skrinjici. Obišče jo sosedka Marta, ki se posmehne Margaretini misli, da je nekdo dragulje pred njeno hišo pustil po pomoti, in jo opogumi, da jih obdrži. Margareta prizna, da jih je tam morda res pustil mladenič, ki jo je tako lepo nagovoril.

Mefisto reče Marti, da ji je umrl mož, in ji začne dvoriti, da bi odvrnil njeno pozornost, medtem ko Faust osvaja Margareto. Ta mu prizna, da ga ljubi, a ga prosi, naj odide in mu obljubi, da se bo z njim ponovno sestala naslednji dan.

Marta išče Mefista, ki se ji je izmuznil. Mefisto, ki je prisluškoval koncu pogovora med Margareto in Faustom, slednjega prepriča, naj se nikar ne zadržuje. Po Margaretini ponovni izpovedi ljubezni jo Faust objame, Mefisto pa si mane roke, saj je njegov naklep uspel.

ČETRTO DEJANJE

Prvi prizor

Ulica

Noseča Margareta hrepeni po Faustu, ki jo je zapustil, tolaži pa jo le zvesta Siébel, ki ji predlaga maščevanje, a ugotovi, da je Margareta še vedno zaljubljena v Fausta.

Marta pove Siébel, da se je Valentin vrnil, in jo prosi, naj je ne vpleta v bližnjo tragedijo.

Drugi prizor

Ko se vrne iz vojne, Valentin od Siébel izve, da je Margareta v stiski. Kljub Siébelinim prošnjam, naj bo do Margarete usmiljen, Valentin oddivja v hišo, na ulici pa se pojavita Mefisto in Faust. Medtem ko Faust svoja dejanja obžaluje, Mefisto ne kaže nikakršnega razumevanja za Margaretino nesrečo. Zapoje posmehljivo serenado, ki namiguje na njeno sramoto, s čimer iz hiše izvabi besnega Valentina. Faust nerad in z občutkom krivde sprejme Valentinov izziv na dvoboj ter ga ob Mefistovi pomoči smrtno rani. Margareta steče k Valentinu, a ta jo prekolne in premine.

Prosimo, da ob citiranju obvezno navajate avtorja.

Tretji prizor

Cerkev

Noseča in osramočena Margareta poskuša moliti, a ob njej se pojavi Mefisto, ki jo opsuje zaradi njenih grehov in ji zagrozi s prekletstvom.

PETO DEJANJE

Celica v zaporu

Mefisto pripelje Fausta v zapor, kjer Margareta čaka na usmrtitev zaradi umora svojega otroka. Faust jo najde neprištevno: spominja se srečnih trenutkov njune ljubezni in zavrne vse njegove prošnje, da skupaj pobegneta. V celico stopi Mefisto in ju opozori, da morata pohiteti. Margareti se Mefisto zastudi, zato moli za odrešitev, nazadnje pa se v grozi odmakne tudi od Fausta. Ko umre, jo Mefisto proglasi za prekleto, a njegovo trditev ovrže zbor angelov, ki oznani njeno odrešenje.

METAMORFOZA LJUBEZNI

Goethejevo mojstrovino, fragmentirano v Gounodovi glasbeni preobleki skozi prizmo transformativne moči ljubezni, bomo predstavili v četrti operni premieri sezone. Gounodov Faust velja za eno najbolj slikovitih romantičnih del iz svetovne operne literature. Mefistov dar mladosti, ki je hkrati prekletstvo Faustove duše, reši preprosta a najmočnejša sila – ljubezen (do) Margarete. Arhetipska zgodba boja med dobrim in zlim, ki se konča v apoteozi ljubezni, še danes močno vznemirja globine človeškega duha in deluje katarzično. Legenda o doktorju Faustu – ranocelniku, astrologu in alkimistu dvomljivega slovesa, ki je prodal svojo dušo hudiču, da bi si za kratek čas pridobil vse zaklade, moči in užitke sveta – je kmalu po svoji prvi literarni obdelavi konec 16. stoletja dobila mitske razsežnosti. Z motivom Faustovega iskanja poslednje resnice in njegovega zanikanja konvencionalnih nazorov je v naslednjih stoletjih postala predmet številnih predelav in interpretacij. Nenavadna literarna snov ni našla odmeva le med literati, pesniki in dramatik (Marlowe, Lessing, Goethe, Klinger, Grabbe, Mann) ter upodabljajočimi umetniki, temveč je pritegnila tudi pozornost skladateljev – ob Ignazu Walterju, Gaspareju Spontiniju, Ludwigu Spohru, Hectorju Berliozu, Arrigu Boitu in mnogih drugih tudi francoskega romantičnega skladatelja Charles-Françoisa Gounoda.

Snov za opero je Gounod (1818–1893) povzel po prvem delu Goethejeve pesnitve Faust, s katero se je seznanil v francoskem prevodu leta 1838. Libretista Jules Barbier in Michel Carré, ki sta po predlogi weimarskega klasika napisala besedilo, nista skušala zajeti njenega filozofskega duha, temveč sta se zadovoljila le z osrednjo ljubezensko zgodbo med naslovnim junakom in preprostim dekletom, Margareto. Navkljub oddaljitvi od literarne predloge in priredbi, ki izpostavlja lik Margarete in njeno usodo, velja libretistoma priznati spretno izpeljavo prizorov, dober izbor pestrih in mikavnih slik ter učinkovito porazdelitev dramskih vrhuncev in liričnih mest, skladatelju pa smisel za širino glasbenega izraza, saj je kot tankočuten glasbenik v veliki meri uresničil možnosti, ki mu jih je ponujal libreto.

Krstno uprizoritev je Faust doživel leta 1859 v pariškem Théâtre Lyrique in čeprav se je delo skladatelja, ki je v svojih stvaritvah uspešno uveljavil tipične francoske značilnosti, zdelo nekaterim preveč »nemško«, manjkalo pa ni niti kritikov, ki so operi, polni čudovitih melodij, očitali nemelodičnost, se je Faust občinstvu priljubil, svoj zmagoviti pohod na evropske operne odre pa je začel desetletje pozneje, leta 1869, ko je Gounod delo za uprizoritev v pariški operi obogatil z recitativi, s posameznimi točkami (Valentinova arija, kuplet Mefista v četrtem dejanju) in s skoraj dvajset minut dolgim baletom ter tako Fausta močno približal strukturi velike opere.

Besedilo: Tatjana Ažman

La Beauté du Diable

Hudičeva lepota

Frank Van Laecke

Zgodbe o hudičih največkrat stojijo na tankem ledu, od koder lahko hitro zdrsnejo v karikaturu; enako velja tudi za zgodbo o Faustu.

Osrednja tema opere Faust je ponavadi Faustova želja po mladosti in njegovo iskanje ljubezni. Drugače od tega tradicionalnega razumevanja opere pa naša postavitve v ospredje postavlja Mefista, njegove nagibe in načine delovanja. Mefisto želi osvojiti Margaretino dušo, pri tem pa mu Faust služi le kot sredstvo za doseg cilja, ki je nadvse velikopotezen, saj je Margareta krona čistosti in pobožnosti.

Hudič vdira v človekov svet in vpliva na njegovo predstavo o njem. Potem pa zagrabi trenutek, ko na plan privrejo človekove slabosti, in jih zahrbtno, potrpežljivo ter preračunljivo obrne sebi v prid. Naša predstava govori tudi o preobrazbi. Faust in Margareta sta s svojimi dobrimi in slabimi lastnostmi nedvomno *pars pro toto*, primera ljudi, ki si želijo pobegniti s tega sveta, iz svoje resničnosti. Tako Faust kot Margareta sta dinamična lika, ki ju Mefistova strateška ukana izrazito preobrazi, spremenita se tako na zunaj kot globoko v sebi. Strast jima je postavila nove meje, ki jih korak za korakom še premikata in vztrajno drsita v temo; Margareta ubije svojega otroka. Ravno to Margaretino dejanje daje Mefistu, zlu, prestol osrednjega lika opere. Ta cinični lutkarski mojster spreminja ljudi, ki ves čas bijejo notranji boj med dobrim in zlom, v svoje marionete. Notranji boj je *pas de deux*, ki temelji na resnici, da je sleherni človek potencialni morilec in ga lahko drobna prava spodbuda pahne v dejanje, sicer dojetu kot nemogoče, nerazumno in nečloveško.

Napetost ob tem *pasu de deux* operi daje vzdušje in skrivnostni navdih *filma noir*.

USTVARJALCI

Ayrton Desimpelaere

Dirigent

Leta 1990 rojeni belgijski dirigent Ayrton Desimpelaere je diplomiral iz klavirja in dirigiranja na konservatorijih v Parizu in Versaillesu ter na kraljevih konservatorijih v Bruslju in Monsu. Nato je diplomiral še iz muzikologije na Sorboni ter na Svobodni univerzi v Bruslju. Od leta 2017 deluje kot gostujoči dirigent na Šoli za jazzovsko in sodobno glasbo IMEP v Parizu, kjer je tudi profesor orkestrskega dirigiranja, zborovskega petja in pevske tehnike. Junija 2015 je v polfinalu Mednarodnega tekmovanja Petra Iljiča Čajkovskega v Moskvi po kratkem roku za pripravo dirigiral orkestru Moskovskih solistov Jurija Bašmeta. Že po nekaj mesecih so ga za obdobje štirih sezon angažirali v Kraljevi operi v Valoniji, kjer je postal asistent dirigenta in gostujoči dirigent ter dirigiral Čarobno piščal, namenjeno mlajšemu občinstvu, svetovno premiero opere #Folon (Nicola Campogrande, 2018), opero Don Kihot (Massenet, Le Hérissier, 2019), Rdeča kapica (Le Petit Chaperon rouge, Stefano Guagnini, 2020), Ursula in Irsut (Ursule et Hirsute, Borbé, Polis, 2021) ter Zadnji čarovnik (Le Dernier Sorcier, Pauline Viardot, 2022). Letos bo v Kraljevi operi v Valoniji dirigiral balet Sinfonia eroica koreografinje Michèle Anne De Mey in opero Don Giovanni. Leta 2018 je dirigiral opero Tajni zakon (Il Matrimonio segreto, Cimarosa) v odrski postavitvi Stefana Mazzonisa di Pralafere, Aido in Madama Butterfly. Kot asistent dirigenta je sodeloval s številnimi priznanimi dirigenti in glasbeniki, kot so Speranza Scappucci, Paolo Arrivabeni, Daniel Oren, Gianluigi Gelmetti, Rinaldo Alessandrini, José Cura, Massimo Zanetti, Giampaolo Bisanti, Wolfgang Dörner, Tatiana Samouil, Jodie Devos, Michele Mariotti, Christophe Rousset, Mikhaïl Faerman, Vineta Sareika, Marianne Cornetti, Donata D'Annunzio Lombardi, Marcello Giordani, Sabina Willeit, Jordi Bernàcer in Arnold Rawls. Na njegovem opernem repertoarju so med drugim La Bohème, Turandot, Nabucco, Don Giovanni, Orfej v podzemlju, Faustovo prekletstvo (La Damnation de Faust), Časopis (La gazetta), Didona in Enej, Otello, Manon Lescaut, Norma, Favoritinja (La Favorite), Rigoletto, Carmen, Črna domina (Le Domino noir), Figarova svatba, Gospa z jezera (La donna del lago), Macbeth, Trubadur, Tosca, Faust, Don Kihot, Aida, Titus (La clemenza di Tito), Puritanci, Anna Bolena, Grof Ory (Le Comte Ory), Madama Butterfly, Orfej in Evridika, Pepelka, Alzira, Don Carlos, Mesečnica (La sonnambula) in Lakmé. Redno sodeluje z orkestrom Kraljeve opere v Valoniji, Bilkentskim simfoničnim orkestrom (Turčija), Belgijskim nacionalnim orkestrom, Sicilijanskim simfoničnim orkestrom in drugimi. Dirigiral je številna dela sakralnega glasbenega repertoarja: Fauréjev Rekviem, Mozartov Rekviem in Mašo v c-molu, Rossinijevo Malo slavnostno mašo ter Stabat Mater, Puccinijevo Slovesno mašo, Schubertovo Mašo št. 5, Dvořakovo Stabat Mater, Verdijev Rekviem ter Gounodovo Slavnostno mašo v čast sv. Cecilije. Leta 2018 je sodeloval pri snemanju celotnega opusa skladatelja Clauda Debussyja (glasbena založba Warner). S sopranistko Jodie Devos je posnel Tri pesmi skladatelja Osvalda Golijova. Za svoje delo je prejel vrsto nagrad, med drugim medaljo za zasluge belgijske vlade.

Frank Van Laecke

Režiser in koreograf

Frank Van Laecke si je v zadnjih desetletjih zgradil vsestransko mednarodno kariero. Za svoje delo v gledališču si je prislužil številne nagrade tako doma v Belgiji kot po svetu. Leta 2010 je z Alainom Platelom režiral mednarodno uspešnico Gardenia, ki je bila premierno uprizorjena na festivalu v Avignonu. Režiserja in belgijska skupina Les Ballets C de la B so bili ob premieri v Avignonu deležni laskavih priznanj mednarodne javnosti. Skupina je v naslednjih dveh letih s predstavo gostovala po vsem svetu, leta 2012 je bila uprizoritev nominirana za prestižno britansko nagrado Lawrencea Olivierja. Van Laecke je s Platelom sodeloval tudi pri uspešni predstavi Naprej, marš! (En avant, Marche!), ki je na mednarodnem festivalu v Edinburgu prejela nagrado herald angel. Van Laecke je avtor režij številnih uspešnih in nagrajenih produkcij muzikalov: Hollywood by Night (Hollywood ponoči), Jesus Christ Superstar, She Loves Me (Ljubi me), Jekyll & Hyde, Annie, Oliver!, Yours Anne (Tvoja Anne), Rembrandt, The Sound of Music (Moje pesmi, moje sanje), My Fair Lady, Camelot, The King and I (Kralj in jaz), Anatevka, Tell Me on a Sunday (Povej mi v nedeljo), Prisoners of the Sun (Ujetniki sonca), Daens, 14–18, Dracula, 40–45, Ben X. Režiral je tudi mnoge operne produkcije, med njimi so La Bohème, La traviata, Nabucco, Aida, Carmen, Glumači, Cavalleria rusticana, Don Pasquale, Beg iz seraja, Faust, Tosca, Manon Lescaut, Peter Grimes, Madama Butterfly, izbrana za najboljšo nizozemsko operno produkcijo v letu 2012, in Hamlet. Pri nas je v sezoni 2015/2016 režiral opero Katja Kabanova, ki smo jo uprizorili v koprodukciji z Opero v Renu (Opéra de Rennes), v sezoni 2018/2019 Lucijo Lammermoorsko, januarja 2020 Devico Orleansko ter novembra 2021 opero Capuleti in Montegi.

Lukas Zuschlag

Koreografska obnova

Lukas Zuschlag je k nam prišel iz Celovca v Avstriji, kjer je končal gimnazijo in zasebno baletno šolo pri profesorju Marjanu Krulanoviću. Leta 2004 se je zaposlil v našem gledališču in leta 2007 postal solist. Do sedaj je med drugim nastopil v baletih Romeo in Julija (Romeo), Doktor Živago (Živago), Coppélia na Montmartru (Franc), Tristan in Izolda (Tristan), Giselle (Albrecht), Silfida (James), Labodje jezero (Rothbart), Pepelka (Princ), Don Kihot (Espada), Picko in Packo (Packo), Kdo je najmočnejši na svetu (mišji princ). Lukas Zuschlag je prejel več nagrad: stanovsko nagrado Lidije Wisiakove, Guest Star Award in nagrado Kulturförderpreis s področja uprizoritvenih umetnosti v Avstriji. Ob aktivni plesni karieri se posveča tudi koreografiji in pedagoškemu delu na področju baleta in sodobnega plesa na različnih tečajih v Avstriji in Sloveniji. Leta 2015 je dobil posebno priznanje za izvirno koreografijo na slovenskem baletnem tekmovanju TEMSIG. Leta 2016 je sodeloval kot koreograf pri operni predstavi Otello v koprodukciji s Cankarjevim domom, pri operni predstavi Ksenija/Carmina burana ter pri otroški predstavi Der Lebkuchenmann v Mestnem gledališču v Celovcu, kjer je leta 2017 koreografiral plesni del v operi La traviata, leta 2018 pa je pripravil še koreografijo za predstavo La Bohème. Pripravil je tudi koreografijo za otvoritveni dogodek sezone 2018/2019 SNG Opera in balet Ljubljana, ki je nastal v sodelovanju z modno hišo IKONA. V isti sezoni je ustvaril tudi koreografijo v operni predstavi Prodana nevesta. Kot koreograf je sodeloval tudi pri premieri opernih predstav Cavalleria rusticana/Glumači ter Capuleti in Montegi.

Paul Gallis

Scenograf

Paul Gallis je prvo profesionalno scenografijo ustvaril za Holland festival na Nizozemskem leta 1974. Sedem let je bil član umetniškega sveta znane nizozemske gledališke skupine Globus, podobno funkcijo je trinajst let zasedal tudi pri Theatre Group Amsterdam vse od ustanovitve skupine leta 1987 naprej. Danes deluje kot samostojni scenograf na Nizozemskem in drugod po svetu. Ustvaril je okrog tristo scenografij za gledališke, operne, baletne in glasbene predstave ter film. Sodeloval je s številnimi priznanimi gledališči, kot je Schillerjevo in Nemško gledališče v Berlinu, Schauspielhaus v Bonnu, Talijino gledališče (Thalia Theater) v Hamburgu, Colosseum Theater v Essnu, Apollo Theater v Stuttgartu, Opera v Nici (Francija), gledališče Det Ny Teater v Kopenhagenu, La Scala v Milanu, Het *Eilandje* in mestno gledališče v Antwerpnu ter operno gledališče La Monnaie v Bruslju. Na Broadwayu je ustvaril scenografijo za muzikal Cyrano. Sodeloval je pri ustvarjanju muzikalov *She loves me*, *Joe*, *the Musical*, *Evita* in *Elisabeth*, za katerega je v Nemčiji prejel nagrado za najboljšo scenografijo. Muzikal *Zgodba z zahodne strani* je doživel velik uspeh po vsej Evropi in Aziji. Prejel je prestižno nizozemsko nagrado Proscenium za izjemne dosežke na področju gledališke umetnosti (2009) in glasbeno nagrado Johnnija Kraaijkampa za najboljšo scenografijo (muzikal *Anatevka*). V muzeju na prostem v Arnhemu je zasnoval razstavo *HollandRama* – letečo kapsulo za 150 gledalcev, iz katere si je mogoče ogledati več kot 20 panoram. Zanj je prejel svetovno nagrado thea (t. i. muzejskega oskarja) za inovativno muzejsko predstavitev. Njegove pomembnejše razstave so še *Rococo* v Rijksmuseum in *Alfred Stevens* v Van Goghovem muzeju v Amsterdamu, *Syria* v arheološkem muzeju Rijksmuseum van Oudheden v Leidnu (Nizozemska) ter *Šamanizem in Kolonialno gledališče* v Kraljevem tropskem inštitutu KIT v Amsterdamu. Nizozemska kraljica mu je za poseben prispevek k gledališki umetnosti podelila viteški naziv častnika reda Oranje-Nassau.

Yan Tax

Kostumograf

Na Nizozemskem rojeni kostumograf je študiral modno oblikovanje v Breda. Kot oblikovalec kostumov za film, televizijo in gledališče deluje že od leta 1970. Ustvaril je kostume za številne glasbene produkcije, med katerimi je Elisabeth Sylvestra Levaya, Bergeracova Trije mušketirji, *Sunset Boulevard*, *Ciske de Rat*, *Ich war noch niemals in New York* (Hamburg, Dunaj) in *Mozart!* Sylvestra Levaya (Theater an der Wien). Soustvarjanje opernih predstav, ki ga zaznamuje dolgoletno tesno sodelovanje s Harryjem Kupferjem in Hansom Schavernocho, ga je popeljalo v Berlin, Frankfurt, na Dunaj, v Pariz, San Francisco, Sydney, Dresden, Hamburg, Amsterdam, Firence, Bern in v Helsinke. Kostume je oblikoval tudi za več kot petdeset filmov. Kostumi za predstavo *Cyrano – The Musical* na Broadwayu so mu leta 1994 prinesli nominacijo za prestižno nagrado tony, oblikovanje kostumov za film *Black Book* pa leta 2008 nominacijo za nemško filmsko nagrado. Med njegovimi nedavnimi projekti so opere *Kavalir z rožo* (Salzburški festival, 2014 in 2015), *Don Giovanni* in *Figarova svatba* (Dunajska državna opera), *Življenje za carja* (*Ein Leben für den Zaren*, Opera v Frankfurtu), *Fidelio* in *Macbeth* (Državna opera v Berlinu), *Lady Macbeth Mcenskega okraja* (Bavarska državna opera), *Porus*, indijski kralj (*Poro*, *Re delle Indie*, Komična opera v Berlinu) ter *Capriccio* (Opera v Leipzigu).

Prosimo, da ob citiranju obvezno navajate avtorja.

Marc Heinz

Oblikovalec svetlobe

Marc Heinz se je rodil v Amsterdamu leta 1964. Kot oblikovalec luči je najprej deloval v gledališki skupini Toneelgroep v Amsterdamu, po letu 1993, ko je prejel nagrado za gledališki produkciji Oboževalec Lady Windermere in Glenn, pa je kariero nadaljeval kot neodvisni oblikovalec luči. Sodeloval je pri ustvarjanju opernih in televizijskih produkcij, več kot 80 razstav, posebnih dogodkov in muzikalov na Kitajskem, v Belgiji, Nemčiji, Švici, Združenih arabskih emiratih, Avstriji, Španiji, Franciji, ZDA, Savdski Arabiji, na Poljskem, Japonskem, v Litvi, v Trinidadu in Tobagu, Rusiji, Italiji, Veliki Britaniji, na Slovaškem, v Indiji, na Norveškem, Švedskem, Irskem, Danskem, Portugalskem, Islandiji, v Izraelu in na Finskem. Oblikoval je operne predstave v Rotterdamu, Antwerpnu, Parizu, Baslu, Amsterdamu, New Yorku, Łódžu, Kölnu, Hannovru, na Dunaju, v Münchnu, Mannheimu, Berlinu, Hamburgu, Portu, St. Peterburgu, Maastrichtu, Pekingu, Baden Badnu, Düsseldorfu, Vilni, St. Moritzu, Linzu, Tokiu, Utrechtu, Arnhemu, Groningenu, Bratislavi, Varšavi, Edinburgu, Enschedeju, Kopenhagenu, Zürichu, Tel Avivu, Vroclavu, Stockholmu, Valencii, Bruslju in Poznanju. Največja operna produkcija, pri kateri je sodeloval, je bila Aida na nacionalnem stadionu v Parizu (Stade de France), ki si jo je ogledalo 85.000 gledalcev. Januarja 2015 je debitiral v newyorški Metropolitanski operi, kjer je oblikoval luči tudi za otvoritveno predstavo sezone 2016/2017 Tristan in Isolda v režiji Mariusza Trelińskiego s scenografijo Borisa Kudličke. Redno gostuje v Velikem gledališču (Teatr Wielki) v Varšavi. V letih 2013, 2015 in 2017 je oblikoval svetlobno podobo svetovne turnee Armina van Buurena, ki je bil petkrat proglašen za najboljšega DJ-a na svetu. Za svetlobno oblikovanje muzikala Shrek je prejel glasbeno nagrado za najboljši ustvarjalni dosežek v produkciji velikega formata v letu 2013; glasbeno nagrado je ponovno prejel leta 2017. Leta 2018 je bil nominiran za nagrado za najboljšo scenografijo. Leta 2020 je kot najboljši oblikovalec luči prejel nagrado za globalno odličnost (Global Excellence Award). Leta 2021 je kot najboljši oblikovalec svetlobne podobe prejel podobno nagrado držav Beneluksa. Leta 2022 je prejel nagrado a'design za oblikovanje luči na dogodku De Canon van Nederland. Je član Združenja scenskih oblikovalcev (ZDA) ter strokovni član Združenja oblikovalcev luči (Velika Britanija).

Jasmin Šehić

Sooblikovalec svetlobe

Oblikovalec svetlobe Jasmin Šehić je od leta 1999 član ansambla SNG Opera in balet Ljubljana, kjer od leta 2006 dalje deluje kot mojster luči – vodja scenske razsvetljave. V vlogi oblikovalca svetlobe je sodeloval pri številnih koncertih in projektih matičnega gledališča (opereti Knežinja čardaša in Vesela vdova, baletne predstave Don Kihot, Picko in Packo ter Gusar, operne predstave Apotekar, Ženitna pogodba, Gledališki direktor, mladinska pravljica Pastir, Carmen, Deseta hči, monooopera Dnevnik Ane Frank, Katja Kabanova, Pepelka, Fidelio, Don Giovanni, Hoffmannove pripovedke, koda L, Devica Orleanska, Luisa Miller, Capuleti in Montegi) in v opernih gledališčih na Poljskem (Vroclav), kjer je oblikoval svetlobo za opero Fidelio, in v Franciji (Nantes, Angers in Rennes), kjer je oblikoval svetlobo za opero Katja Kabanova in za klasično francosko opero Hamlet skladatelja Ambroisa Thomasa. Na gostovanju v Madridu in Portorožu avgusta 2021 je oblikoval svetlobo za baletno predstavo Veter. Sodeloval je tudi pri baletnem

diptihu Dunajski večer na odru Gallusove dvorane, pri večeru, posvečenem Stravinskemu, baletnem triptihu Strune in baletu Romeo in Julija. Za svoje delo je prejel odlične ocene.

Željka Ulčnik Remic **Zborovodja**

Rojena je v Ljubljani, kjer je na Pedagoški akademiji študirala glasbo in zborovodstvo ter pod mentorskim vodstvom profesorja Lojzeta Lebiča diplomirala z odliko. Študij je nadaljevala na oddelku za sakralno glasbo Akademije za glasbo v Ljubljani in diplomirala s koncertom iz zborovskega dirigiranja in lastne kompozicije. Za uspešno opravljeno diplomsko delo je prejela posebno priznanje – diplomu summa cum laude. Od leta 1987 je bila redno zaposlena v ljubljanski Operi kot pevka in korepetitorka v opernem zboru, septembra 2009 pa je prevzela vodenje tega zbora, ki ga pripravlja za operne predstave in koncerte. Za predstave Tosca, Hrestač – Božična zgodba, Carmen in za kantato Šolnik je pripravila tudi otroški zbor. Dvajset let je vodila doma in v tujini nagrajeni ženski pevski zbor Petrol iz Ljubljane. Udeležuje se zborovodskih seminarjev pod vodstvom priznanih zborovodij in dirigentov (Bo Johansson, Karmina Šilec, Holger Speck, Peter Hanke, Gary Graden in drugi).

Igor Grasselli **Koncertni mojster**

Violinist Igor Grasselli je rojen leta 1965 v Kranju. Od leta 1994 je koncertni mojster v našem opernem orkestru. Kot solist je koncertiral z različnimi orkestri in komornimi ansambli. Poleg nastopanja z matičnim orkestrom ljubljanske Opere je nastopil na solističnem koncertu z vodilnim nemškim komornim orkestrom v okviru ljubljanskega poletnega festivala v Križankah, na recitalih v Milanu (Amici della Scala), v veliki dvorani Kijevske filharmonije (Ukrajina), v Carrari (Italija), na Dunaju ter na koncertu v Almerii (Španija). Kot gostujoči koncertni mojster je ob dveh priložnostih vodil Pekinški simfonični orkester ter Filharmonijo iz Vidma (Udine) na dveh različnih koncertih. Solistične koncerte je imel med drugim tudi v Ljubljani, Murski Soboti, Celju, na Ptuj, v Kopru, Novem mestu, Banjaluki, v Banskih dvorih, Novem Sadu in v Beogradu. Kot solist je nastopal tudi na Kitajskem, v Italiji, Avstriji in Angliji. Posnel je vrsto zgoščenk za Glasbeno dediščino Slovenije.

Biografije solistov so objavljene na spletni strani www.opera.si.

Charles Gounod

Faust

An Opera in Five Acts

Premiere: 17. 3. 2022

Music

Charles Gounod

Libretto

Jules Barbier and Michel Carré, based on Carré's play *Faust et Marguérite* and Goethe's *Faust*

Conductor

Ayrton Desimpelaere

Director

Frank Van Laecke

Cast

Faust

Aljaž Farasin* / Irakli Murjikneli a. g.

Méphistophélès

Nebojša Babić a. g. / Peter Martinčič*

Marguerite

Rossana Potenza a. g. / Martina Zadro*

Valentin

Ivan Andres Arnšek / Jože Vidic*

Marthe

Mirjam Kalin* / Barbara Sorč a. g.

Siébel

Nuška Drašček* / Jadranka Juras a. g.

Wagner

Rok Bavčar* / Robert Brezovar

Courtesans

Amina Natalija Bašić, Polona Kante Pavlin, Darja Novak, Christina Thaler, Sandra Vidovič Mlakar, Višnja Fičor, Inez Osina Rues, Ida Plevnik Bavčar, Ana Plemenitaš, Anja Šinigoj

Soldiers

David Čadež, Bruno Konda, Rusmir Redžić, Edvard Strah, Matej Avbelj, Damjan Kozole, Martin Meglič, Marko Erzar, Robert Brezovar, Marko Ferjančič, Anton Habjan, Tadej Femc, Rok Krek, Silvo Škvarč, Tomaž Zadnikar

*Premiere.

Set Designer

Paul Gallis

Costume Designer

Yan Tax

Lighting Designer

Marc Heinz

Choreography

Ingrid Coppieters, Frank Van Laecke

Lighting Co-Designer

Jasmin Šehić

Revival Choreografer

Lukas Zuschlag

Chorus Mistress

Željka Ulčnik Remic

Concert Master

Igor Grasselli

Assistant Conductor

Iztok Kocen

Assistant Directors

Simona Pinter

Assistant Choreographers

Monica Maja Dedović, Stefan Capraroiu

Assistant Lighting Designer

Jordy Veenstra

Language Coaches

Višnja Fičor

Répétiteurs

Kayoko Ikeda, Višnja Kajgana, Irena Zajec,

Irina Milivojević, Marina Đonlić (chorus)

Prompters

Dejan Gebert, Urška Švara Kafol

Stage Manager

Tomaž Čibej

Opera Chorus

Orchestra of the SNG Opera in balet Ljubljana

Chorus Inspector: Rok Krek

Orchestra Inspector: Bojan Gombač

Cultural Programme Organiser

Brigita Gojić

Libretto Translation for Surtitles

Nataša Jelić (English)

Prosimo, da ob citiranju obvezno navajate avtorja.

Surtitles Technical Execution

Luka Šinigoj

Sound Master

Luka Berden

Sets and Costumes

Theatre Workshop of the SNG Opera in balet Ljubljana and SNG Drama Ljubljana

Head of Workshop: Matjaž Arčan

Technical Department of the SNG Opera in balet Ljubljana

Head of Technical Department (Head Technician) and Coordinator of the Technical Team under the Authority of Director General – Lighting Master: Jasmin Šehić

**External collaborator.*

The performance has one intremission.

About the Performance

In our fourth opera premiere of the season, we will present Goethe's masterpiece, fragmented in Gounod's musical disguise through a prism of the transformative power of love. Gounod's *Faust* is considered one of the most picturesque romantic pieces in world operatic literature. Méphistophélès's gift of youth, which is at the same time the curse of Faust's soul, is rescued by a simple but the most powerful force – love of (for) Marguerite. The archetypal story of the struggle between good and evil, which ends in the apotheosis of love, has been stirring the depths and thus leaving a cathartic impact on the human spirit to this day.

The legend of Doctor Faustus – a healer, astrologer and alchemist of dubious reputation who sold his soul to the Devil to gain – only for a short time - all the treasures, powers and pleasures of the world – obtained mythical proportions soon after its first literary treatment at the end of the 16th century.

The motif of Faust's quest for the ultimate truth and his denial of conventional beliefs became a subject of numerous adaptations and interpretations in the centuries to come. The unusual literary model resonated not only among many writers, poets and playwrights (Marlowe, Lessing, Goethe, Klinger, Grabbe, Mann) but also attracted the attention of numerous composers (Ignaz Walter, Gaspare Spontini, Ludwig Spohr, Hector Berlioz, Arrigo Boito, and many others) and thus also inspired French romantic composer Charles-Françoise Gounod.

Gounod (1818-1893) recapitulated the material for the opera after the first part of Goethe's poem *Faust*, which he became acquainted with in a French translation, in 1838. Librettists Jules Barbier and Michel Carré, who wrote the text based on the literary model by the classic from Weimar, did not try to capture its philosophical spirit but satisfied themselves more with the central love story between the main character and a simple girl, Marguerite. Despite moving away from the literary model and the adaptation, rather focusing on Marguerite's character and destiny, we should acknowledge the librettists for their skilful rendering of scenes, good selection of colourful and alluring images as well as efficient arrangement of dramatic highlights and lyrical passages. The composer's merit, on the other side, lies in his sense of the breadth of musical expression: as a subtle musician, he managed to fully realise the possibilities offered to him by the libretto.

Faust was first presented to the world at the Theatre Lyrique in Paris, in 1859. Although some considered the work of the composer, who successfully established typical French features, too "German", and there were also quite a few critics, who accused the opera, filled with beautiful melodies, of lack of musicality, it nevertheless became popular with the audience.

It marched triumphantly to the European opera stages a decade later, in 1869, when Gounod enriched his work for staging at the Paris Opera with some recitatives, parts (Valentin's aria, Méphistophélès's couplet in the fourth act) and a nearly twenty-minute-long ballet sequence, thus offering *Faust* a structure that brought it closer to the grand opera productions.

Prosimo, da ob citiranju obvezno navajate avtorja.

The Story

ACT ONE

Faust's Study

Faust is haunted by a feeling that he still knows nothing after a lifetime of study. Disheartened, he decides to take a poison and thus end his useless life. The voices, praising God from outside, persuade him to postpone his plan for a while. In despair, he invokes the Devil, and Méphistophélès appears, offering him wealth, glory and power. Faust rejects him, explaining that the greatest gift for him, which includes all these, as well as the opportunity for the pleasures of love, would be if Méphistophélès restored his youth. Méphistophélès offers him a pact, according to which he would serve Faust on Earth, providing that Faust would then be of use to him after death in return. While Faust hesitates to accept his offer, Méphistophélès shows him a vision of a young girl, Marguerite, which finally persuades Faust to give in. He drains the beaker he rejected before, which brings him life instead of death and sets off with Méphistophélès.

ACT TWO

The Fair

The townspeople are enjoying themselves. Valentin, going to war, is worried about his sister Marguerite. He gratefully accepts Siébel's assurance that she will take care of her, commending Marguerite to the protection of Heaven and joining the carousing students.

Suddenly, Méphistophélès appears among them and leads the celebration of the golden calf. He tells Siébel that any flower she touches will wither and warns Valentin of his death, provoking him further by proposing a toast to Marguerite. Valentin's attempts to silence him with a gun is answered with the force of magic which disarms him. His friends form crosses, thus forcing Méphistophélès to pull back.

Faust demands of his new companion the girl from the vision, ignoring Méphistophélès's objection that she is virtuous and thus protected by Heaven rejecting his offer to choose any other girl. He will enjoy these too, but the pretty girl must come first.

When Marguerite appears, Siébel is just about to address her, but Méphistophélès distracts her to allow Faust to accost her on courtly terms and offer her his arm. Marguerite answers him that she is not a lady and has no need for his escort. Her modesty touches Faust deeply.

ACT THREE

Marguerite's Garden

Siébel tries to pick a bouquet for Marguerite, but the flowers wither until she breaks the spell by dipping her hand in holy water. She leaves the bouquet at Marguerite's doorstep, as Méphistophélès brings Faust to the house. Moved by Marguerite's chaste dwelling, Faust is ready to go away, but Méphistophélès sweeps his scruples aside and leaves a casket of jewels on the doorstep for Marguerite.

As she thinks about the young man who accosted her, she sings the ballad of the King of Thule, who treasured a golden cup in memory of his departed love. When she discovers the casket on her doorstep, she tries on the jewels, enjoying her appearance in the mirror, which she also finds inside. Deriding her

Prosimo, da ob citiranju obvezno navajate avtorja.

suggestion that someone must have left them by mistake, Marguerite's neighbour Marthe encourages her to keep them. Marguerite admits that the young man, who approached her so kindly, might have indeed left them there. Assuring Marthe that her husband has passed away, Méphistophélès pays court to her to distract her attention, while Faust woos Marguerite. She confesses that she is in love with him but begs him to leave, promising to meet him tomorrow.

Marthe is searching for Méphistophélès who has eluded her. Méphistophélès, who has been listening to the conversation between Marguerite and Faust, urges him not to hold back. Hearing Marguerite repeating her confession of love, Faust runs to embrace her, while Méphistophélès gloats over the success of his scheme.

ACT FOUR

Scene 1:

A Street

Marguerite, who pines for the absent Faust, is comforted only by the faithful Siébel, who offers revenge, but learns that she is still in love with Faust. Marthe tells Siébel that Valentin is back home and begs her not to implicate her in the disaster.

Scene 2:

When Valentin returns from the war, Siébel tells him that Marguerite is in trouble. Ignoring Siébel's requests to have mercy on her, Valentin furiously rushes into the house, while Méphistophélès and Faust appear in the street. While Faust regrets his actions, Méphistophélès shows no understanding for Marguerite's misery. He sings a derisive serenade, alluding to Marguerite's dishonour and thus forcing Valentin to burst angrily out of the house. Overwhelmed by a feeling of guilt, Faust reluctantly accepts Valentin's challenge and, assisted by Méphistophélès, mortally wounds him. Marguerite runs to him, but he dies cursing her.

Scene 3:

A Church

Dishonoured and pregnant, Marguerite attempts to pray, but Méphistophélès appears in the church to taunt her with her sins and threats of damnation.

ACT FIVE

A Prison Cell

Méphistophélès brings Faust to the prison where Marguerite is awaiting execution for having murdered her child. He finds her in a state of insanity, as she remembers the happy moments of their love and remains deaf to all his entreaties to flee with him. When Méphistophélès enters to urge them to haste, he repels Marguerite, who prays for deliverance and finally recoils from Faust as well. As she dies, Méphistophélès pronounces her damned, only to be refuted by an angelic choir, proclaiming her salvation.

La Beauté Du Diable

The Beauty of Devil

Frank Van Laecke

The stories about Demons and Devils usually dance on a wafer-thin rope, where the free-fall to caricature is never far away, likewise in *Faust*. Whereas the mainline in the traditional opera is Faust's hunger for youth and love and the conquering of both, our concept tries to emphasise Méphistophélès himself and his motives. He sets himself out on the most ambitious quest - to win the soul of Marguerite (the pinnacle of purity and religiosity) - by using Faust as an intermediary instrument. Méphistophélès invades our world and our perception of the time and responds manipulatively, patiently and calculatingly to the protagonists' weaknesses. This *Faust* is also about the metamorphosis. With their good and bad sides, Faust and Marguerite are unmistakably *pars pro toto* for all people, who want to escape from their reality and world. They are not static but rather dynamic characters subject to apparent change. They both undergo an outer and inner evolution through the strategic lure of Méphistophélès. Step by step, they both push the boundaries once inflicted, imposed and inspired by passion and thus slide further into the 'darkness'. Marguerite even kills her child. It is precisely this ultimate act that enthrones Méphistophélès (the evil) as the central character. This cynical puppet master reduces people to his puppets, who constantly fight an inner war between good and evil. A *pas de deux* that cunningly capitalises on the fact that there is a potential murderer in each of us and that it is enough to offer an impulse that ultimately inspires an act that is considered impossible, unreasonable and inhumane. This field of tension suddenly gives the opera the mysterious power and the specific character of a *film noir*.

It is therefore in this way that you should look at the performance.

Podpornik sezone

B O R B O \ A
creative & vegan
catering

Sponzor sezone

Želimo ustvarjalno in umetniško
bogato leto 2022.